

74, 11. — VS. 3, 37. 12, 18. सर्वान्पोषानपुष्यत् PAÑĀV. Br. 21, 10, 7. 8, 4. 1. 19, 8, 4. KĀTJ. Ça. 5, 12, 19. सार्द्धे पोषे ऋषि नः कृणोतु AV. 9, 4, 2. सहस्रपोषं und सहस्रपोषं tausendfüßiges Gedeihen, — Wohlfart 6, 79, 3. 141, 3. °षं पुष्यम् VS. 4, 26. RV. 2, 32, 3. TS. 3, 3, 8, 3. — 2) das Aufziehen, Ernähren, Unterhalten. Gedeihenmachen: गर्भधारणपोषाभ्यां तेन माता गरीयसी Spr. 1121. Bṛĥ. P. 3, 30, 11. MĀRK. P. 99, 48. कुटुम्ब° Bṛĥ. P. 3, 30, 33. अहरेव पयःपोषः पोषकस्याप्यनर्थकत्वं das Nähren einer Schlange mit Milch 4, 14, 9. तत्कालसस्य° MĀRK. P. 104, 23. कात्तिपोषकत्वं SĀH. D. 138. — Vgl. u. 1. पुष् und गोपोष.

पोषक (wie eben) nom. ag. Ernährer, Fütterer, Aufzieher, Züchter UṢĀVAL. zu UNĀDIS. 3, 29. स पिता यस्तु पोषकः Spr. 1039. पत्तिपाम् M. 3, 162. मार्जारवत्पोषकं चोपहंसि MBh. 2, 2123. कृगमेषादि° KULL. zu M. 3, 154. प्रुनः (wohl प्रुनो zu lesen) ders. zu 4, 216. अश्व° = सूत Schol. zu KĀTJ. Ça. 15, 3, 7. प्रूढं च ब्राह्मणादीनां प्रुष्षावृत्तिपोषकम् so v. a. seinen Lebensunterhalt beziehend MĀRK. P. 50, 77.

पोषण (wie eben) 1) adj. pflegend, hegend; s. पत्त°. — 2) n. das Ernähren, Füttern, Unterhalten, Züchten BṛĥMAN. 2, 8. MBh. 3, 56. 132. गोऽज्ञाविपोषणीः 11294. वैश्यधर्मश्च पोषणम् 11300. MĀRK. P. 28, 8. MBh. 3, 11456. 13, 3515. HARIV. 804. Spr. 883. गृह° KATHĀS. 2, 55. 32, 159. RĪĠA-TAR. 2, 23. 25. Bṛĥ. P. 2, 10, 1. 4. 5, 8, 5. MĀRK. P. 14, 69. 68, 45. 121, 20. 125, 65. °कर् VEDĀNTAS. No. 53. — Vgl. गर्भ°.

पोषणीय (wie eben) adj. zu ernähren MĀRK. P. 69, 59.

पोषध m. bei den Buddhisten Wiederholung des Gelübdes WASSILJEV 58. 85. 87. VJUTP. 201. °वस्तु 211. °स्थापन 315. पौषधगार (sic) ÇATr. 14, 136. — Vgl. उत्पोषध, उपापध.

पोषधिक adj. viell. der das Gelübde wiederholt VJUTP. 203.

पोषयितृ nom. ag. vom caus. von 1. पुष्.

पोषयितृ (vom caus. von 1. पुष्. UNĀDIS. 3, 29. 1) adj. Wachsthum fördernd UṢĀVAL. गामश्च पोषयितृ was Rind und Ross nährt RV. 4, 37, 1. तत्रैस्तुरीयमथ पोषयितृ देवं तदृचि रराणः स्पंस्व 3, 4, 9. — 2) m. der indische Kuckuck (doch eher Krähe, da ja diese den Kuckuck ernährt) UṢĀVAL. H. Ç. 189 (पोषयितृ).

पोषयितृ (wie eben) adj. P. 6, 4, 55. Sch. Gedeihen bringend, zuträglich: ऋषि वो गोष्ठ इह पोषयितृ AV. 3, 14, 6. 5, 28, 4.

पोषितृ (von 1. पुष्) nom. ag. Ernährer, Aufzieher: पत्तिणा पञ्जरसंज्ञातानाम् KULL. zu M. 3, 162.

पोषिन् (wie eben) adj. ernährend, aufziehend: स्वपुत्रपोषिणी KATHĀS. 14, 51. — Vgl. भूरि°, सहस्र°.

पोषुक (wie eben) adj. gedeihend: तमनुपोषं पोषुको भवति SHADV. Br. 3, 7.

पोष्टृ (wie eben) m. Ernährer, Aufzieher AK. 3, 4, 44, 62. MBh. 12, 9509. HARIV. 1327. VARĀH. Brh. S. 61, 1. 2. MĀRK. P. 99, 47.

पौष्य (wie eben) adj. 1) gedethlich, wohlgenährt: Rosse RV. 8, 26, 20. 4, 48, 5. copiosus: रयि 8, 86, 3. वार्या 1, 113, 15. — 2) Gedeihen habend, — schaffend: ममेयमस्तु पौष्या AV. 14, 1, 52, wofür ध्रुविधि पौष्या मयि Einschlebung nach RV. 10, 85. PĀR. GṚH. 1, 9. — 3) zu ernähren: स्त्रियः MBh. 14, 2734. MĀRK. P. 29, 14. माता पिता गुरुः पत्नी वपत्यानि समाश्रिताः । अयागतो ऽतिथिश्चाभिः पोष्यवर्गा अमी नव ॥ KĪCĤKHAṆḌA im ÇKDn. GĀRUPA-P. 215 ebend. KULL. zu M. 4, 7. पोष्यपुत्रक ein zu

ernährender Sohn, ein Adoptivsohn BRAHMAVIV. P., GAṆPATIB. 14 im ÇKDn.

पौष्यावत् (पौष्यावत् Padap.) adj. Gedeihen schaffend: ऋषि वो ऋषे पौष्यावतो नृन्वास्तोष्यन्ति तदृचि रराणः RV. 5, 41, 8.

पौशलीय (von पुशलो) adj. zu Huren in Beziehung stehend, ihnen eigen: °विद्या RĪĠA TAR. 4, 662.

पौशल्यै (wie eben) m. Hurensohn TBa. 3, 8, 4, 2. — Vgl. पुशलीय.

पौशत्य (wie eben) n. das Nachlaufen des Weibes nach Männern M. 9, 15. HARIV. 10336.

पौसवन n. = पुंसवन eine zur Erstelung eines Sohnes im Beginne der Schwangerschaft übliche Cerimonte BṚĤP. im ÇKDn.

पौसायर्न (von पुंस्, पुंसम्) m. patron. ÇATr. Br. 12, 9, 2, 1.

पौर्न (wie eben) 1) adj. f. f. P. 4, 1, 37. PAT. zu 4, 1, 15. VOP. 7, 12. eines Mannes werth, für einen Mann passend BHATT. 5, 91. menschlich: वपुस् Bṛĥ. P. 3, 15, 45. — 2) n. Männlichkeit, männliche Kraft ÇABU. im ÇKDn. कुसुमास्त्रवेगविस्रस्त° Bṛĥ. P. 4, 26, 26.

पौस्य (wie eben) 1) n. Männlichkeit, männliche Kraft; Mannesmuth. Mannestugend, Mannesthat NAIG. 2, 9. 17. मरुतदस्य पौस्यम् RV. 1, 80. 10. एतद्देवत वीर्यमिन्द्रं चकार्य पौस्यम् 4, 30, 8, 23. नृणां, तत्र, पौस्य 7, 30, 1. 8, 7, 23. 45, 26. इन्द्रो मा अवापोदपे । स्तुषे तदस्य पौस्यम् 82, 3, 55. 9. 10, 113, 4. pl. 1, 5, 9. 100, 3. स पौस्यैर्भिरभिभूरशस्तोः 10. 139, 8. 165, 7. 5, 39, 4. 6, 36, 3. — 2) adj. männlich: नामानि ÇAN. zu BṚH. ĀN. UP. S. 100.

पौण्ड्र (von पौण्ड्र) 1) adj. Knaben eigen: इत्येवं शैशवं भुक्त्वा दुःखं पौण्ड्रमेव च Bṛĥ. P. 3, 31, 28. — 2) n. Knabenalter, das Alter von 5 bis 10 Jahren: कुमारं पञ्चमाब्दात्तं पौण्ड्रं दशमावधि । केशोरमा पञ्चदशायौवनं तु ततः परम् ॥ Cit. beim Schol. zu Bṛĥ. P. 10, 12, 37.

पौण्ड्रक n. = पौण्ड्र 2. Bṛĥ. P. 10, 12, 37.

पौञ्जिष्ठ (पौञ्जिष्ठ handschriftlich besser beglaubigt) m. 1) = पुञ्जिष्ठ (पुञ्जिष्ठ) Fischer: संहि शीर्षाण्यग्रं पौञ्जिष्ठ इव कर्वीम् AV. 10, 4, 19. VS. 30, 8. TBa. 3, 4, 4, 5. — 2) patron. N. pr., pl. पौञ्जिष्ठाः (sic) SĀH. K. 186, b, 6.

पौटलि m. patr., pl. SĀH. K. 188, a, 8.

पौटापन m. patron. von पुट gaṇa अस्यादि zu P. 4, 1, 110.

पौट s. पत्त°.

पौणिक्यौ f. von पुणिक P. 4, 1, 79. Sch.

पौण्डरीक = पुण्डरीकमिव gaṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107. 1) m. a) ein best. eiflüßiges Soma-Opfer ĀÇV. Ça. 10, 4. KĀTJ. Ça. 23, 1, 9. 5, 30. ÇĀNKH. Ça. 16, 30, 8. SHADV. Br. 4, 3. MBh. 13, 4934. 5241. 5376. — b) patron. des Kshemadhritvan PAÑĀV. Br. 22, 18, 1. — 2) n. a) (nämlich कुष्ठ) eine best. Art des Aussatzes SUÇ. 1, 268, 8. 16. WISE 260. — b) eine best. Pflanze, = प्रपौण्डरीक RĪĠA. im ÇKDn.

पौण्डरीकपदति (पौ + प) f. Titel einer Schrift Ind. St. 1, 60.

पौण्डर्य n. = पुण्डर्य BHAR. zu AK. 2, 4, 4, 15. ÇKDn.

पौण्ड्र (von und = पुण्ड्र) UṢĀVAL. zu UNĀDIS. 2, 13. 1) m. eine Art Zuckerrohr RATNA. im ÇKDn. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes ÇANDAR. im ÇKDn. MBh. 1, 6684. 6, 365 (VP. 192). 12, 2430. 13, 2158. HARIV. 6631. 12831. VARĀH. Brh. S. 5, 80. 14, 7. 81, 7. sg. der Fürst dieses Volkes, der